

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้ประชากรทั้งหมด โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมานั้น มาจากโรงเรียนลาซาร์ศึกษานูญใหญ่ และหน่วยฝึกฝนอาชีพ เกือบหนึ่งที่ กระจายอยู่ทุกภาค มีโรงเรียนและหน่วยทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก สอนวิชาชีพต่าง ๆ กัน ทั้งที่ตั้งมานานแล้ว และเพิ่งตั้งใหม่ จึงนับว่าเป็นตัวแทน ประชากรทั้งหมดได้ แม้ว่าจะได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาประมาณ 50 % ของทั้งหมดดังนี้

โรงเรียนลาซาร์ศึกษานูญใหญ่สังกัดกองการศึกษาใหญ่ กรมสามัญศึกษา ได้รับคืน 73 โรงเรียนจากทั้งหมด 136 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.65 ของโรงเรียนทั้งหมด ในจำนวนนี้ ได้ถามผู้บริหาร 136 คน ได้รับตอบ 75 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 ของผู้บริหารทั้งหมด ได้ถามครูแนะ 222 คน ได้รับตอบ 110 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 ของครูแนะทั้งหมด

หน่วยฝึกฝนอาชีพ เกือบหนึ่งที่ กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา ได้รับคืน 11 หน่วย จากทั้งหมด 27 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 40.66 ของหน่วยทั้งหมด ในจำนวนนี้ ได้ถามผู้บริหาร 27 คน ได้รับตอบ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 37 ของผู้บริหารทั้งหมด ได้ถามครูแนะ 220 คน ได้รับตอบ 82 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 ของครูแนะทั้งหมด

ผู้บริหารส่วนกลางได้รับคืน 5 คน จากทั้งหมด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 ของผู้บริหารส่วนกลางทั้งหมด

รวมคำตอบที่ได้รับคืนจากผู้บริหาร 90 คน หรือร้อยละ 51.7 ของผู้บริหารทั้งหมด

รวมคำตอบที่ได้รับคืนจากครูแนะ 192 คน หรือร้อยละ 43.4 ของครูแนะทั้งหมด

การวิเคราะห์จะแยกตามหัวข้อเรื่องที่สำคัญ โดยแยกเป็นของผู้บริหารพวกหนึ่ง และของครูผู้สอนวิชาชีพอีกพวกหนึ่ง ดังนี้

ผู้บริหารอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

1. อายุและเพศของผู้บริหาร

จากรายงานที่ได้รับ ผู้บริหารเป็นชายมากกว่าหญิง และส่วนมากเป็นแม่พิมพ์วิชาชีพ
พอสมควร ผู้บริหารเป็นชาย 62 % ส่วนที่เป็นหญิง 38 % ผู้บริหารที่อายุเกิน 50 ปี
มี 3.33 % ส่วนผู้บริหารที่อายุต่ำกว่า 25 ปี มี 6.66 % อายุเฉลี่ยของผู้บริหารทั้ง
ชายหญิงปรากฏว่าเท่ากัน 37.5 อายุเฉลี่ยของผู้บริหารชาย 36 และของผู้บริหารหญิง
36

ตารางที่ 15

อายุและเพศของผู้บริหาร

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
55 - 59	2	1	3	3.33
50 - 54	4	-	4	4.44
45 - 49	11	7	18	20.00
40 - 44	5	4	9	10.00
35 - 39	10	6	16	17.77
30 - 34	16	2	18	20.00
25 - 29	5	11	16	17.77
ต่ำกว่า 25	3	3	6	6.66
รวม	56	34	90	

อายุเฉลี่ยชาย 36 หญิง 36 รวมชายหญิง 37.5

2. อายุราชการของผู้บริหาร

ครูใหญ่และผู้บริหารส่วนมากมีประสบการณ์มากพอสมควร ผู้บริหารที่มีอายุ
ราชการเกินกว่า 25 ปี มีถึง 20 % ผู้บริหารที่มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี มี 21.11 %
อายุราชการเฉลี่ยของผู้บริหารชาย 15 อายุราชการเฉลี่ยของผู้บริหารหญิง 11.2
อายุราชการเฉลี่ยรวมชายหญิง 13.2

ตารางที่ 16

อายุราชการของผู้บริหาร

อายุราชการ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
25 ปีขึ้นไป	12	6	18	20.00
20 - 24	6	-	6	6.66
15 - 19	8	3	11	12.22
10 - 14	8	5	13	14.44
5 - 9	14	4	18	20.00
ต่ำกว่า 5 ปี	6	11	19	21.11
ไม่กบ	-	5	5	5.55
รวม	56	34	90	

อายุราชการเฉลี่ยชาย 15 หญิง 11.2 รวมชายหญิง 13.2

3. วุฒิสูงสุดของผู้บริหาร

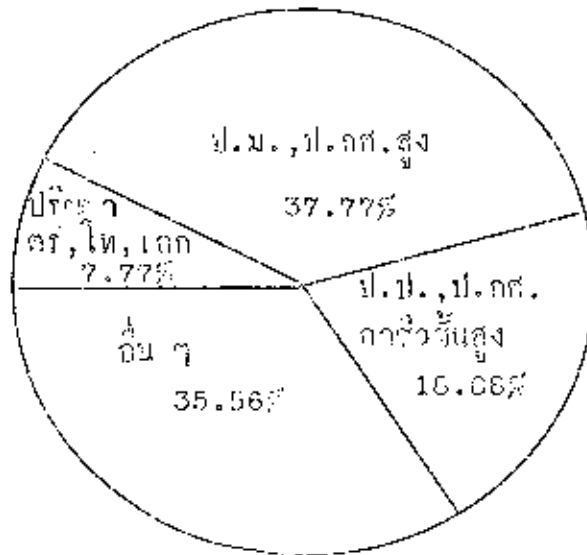
วุฒิของผู้บริหารอาชีวศึกษาผู้ใหญ่แตกต่างกันมาก มีตั้งแต่ปริญญาเอก ถึงจบ ป.4 ดังปรากฏตามตารางต่อไปนี้ เพื่อพิจารณาปัจจัยด้านบุคคลของหน่วยหรือโรงเรียน ผู้บริหารควรมีวุฒิสูงกว่าผู้บริหารหญิงโดยทั่วไป วุฒิต่ำมากที่สุดของผู้บริหารชายคือ ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง ส่วนผู้บริหารหญิงนั้นคือ ป.ป., ป.กศ. หรือ อาชีวชั้นสูง ครูใหญ่ โรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ในต่างจังหวัดหลายคนเป็นผู้ชำนาญงาน ความรู้ส่วนใหญ่มุ่งสูงมัก ยถการที่มีประสบการณ์มาก และมีใจรักที่จะสอน จึงดำเนินงานของโรงเรียนไปตามความ เหมาะสมแก่สภาพของท้องถิ่นได้

ตารางที่ 17

วุฒิสูงสุดของผู้บริหาร

วุฒิ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ปริญญาเอก	1	—	1	1.11
ปริญญาโท	1	1	2	2.22
ปริญญาตรี	3	1	4	4.44
ป.ม. ป.กศ.สูง ปวส.	28	6	34	37.77
ป.ป. ป.กศ. อาชีวชั้นสูง	6	11	17	18.88
ม.8, มศ.5	—	1	1	1.11
ม.6, มศ.3	12	5	17	18.88
ม.3, ป.7	—	2	2	2.22
ต่ำกว่า ป.7	5	4	9	10.00
ไม่ตอบ		3	3	3.33
รวม	56	34	90	100

แผนภูมิที่ 1
วุฒิสูงสุดของครูบริหาร

๔. อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ในโรงเรียน

อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ในโรงเรียน เป็นเครื่องใช้ที่ช่วยพัฒนาและขนาดของลงตนเอง หรือโรงเรียนนั้น ๆ แม้จะในท้องถิ่นที่ด้อยพัฒนาหรือชนบทก็ตามเวลานี้ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์เพียงใด

ตารางที่ 10
อุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ในโรงเรียน

อุปกรณ์การสอน	จำนวนหน่วย, โรงเรียน	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
สูงกว่า 100,000 บาท	12	13.33	หน่วยฝึกฝนวิชาชีพ
50,000 - 99,000 บาท	5	5.55	เด็ควินที่มีอุปกรณ์
10,000 - 49,000 บาท	29	32.23	ราคานับล้านบาท
5,000 - 9,000 บาท	17	19.99	
1,000 - 4,000 บาท	6	6.66	
ต่ำกว่า 1,000 บาท	6	6.66	
ไม่ตอบ	23	24.44	
รวม	90		

งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานคณบดีศึกษา 1 คนต่อ 1 รุ่น

การหากำไรจ่ายนี้เป็นเรื่องยุ่งยาก เพราะสาขาเหตุผลึก

หลายท่านไม่ตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงิน

หลายท่านไม่ไ้แจ้งจำนวนนักศึกษา ทำให้คำนวณออกมาไม่ได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า โรงเรียนวอชิงตันวิทยาลัยศึกษาผู้ใหญ่ กองการศึกษาผู้ใหญ่
ส่วนมากเสียมักำไรจ่ายคณบดีศึกษา 1 คนต่อ 1 รุ่น ประมาณ 200 - 299 บาทเท่านั้น
ตามตารางต่อไปนี้

ส่วนกำไรจ่ายของหน่วยฝึกฝนชาวพื้นเมืองอื่นที่ไม่อาจคำนวณได้ เพราะข้อมูล
ที่ได้ไม่เพียงพอ

ตารางที่ 19

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ได้รับจากงบประมาณ
คณบดีศึกษา 1 คนต่อ 1 รุ่น

ค่าใช้จ่าย	จำนวนโรงเรียน	คิดเป็นร้อยละ	หมายเหตุ
สูงกว่า 600 บาท	3	4.76	มีทั้งหลักสูตร
500 - 599 บาท	-	-	3 เค็ดินและ
400 - 499 บาท	6	9.52	หลักสูตร 6 เค็ดิน
300 - 399 บาท	9	14.20	ในวิชาเดียวกัน
200 - 299 บาท	27	42.04	
100 - 199 บาท	17	26.97	
ต่ำกว่า 100 บาท	1	1.59	
รวม	63		

นักศึกษาปัจจุบันจำแนกตามวิชาชีพ

ตามรายงานที่ได้รับปรากฏว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีของกองการศึกษาผู้ใหญ่ 70% ศึกษาในคานข้างมีมีถ คานข้างอุตสาหกรรมมีเพียง 17% และส่วนมากมีอยู่ในโรงเรียนต่างกมลพุมวัน อ่างทองลพบุรี และศูนย์อาชีวศึกษาผู้ใหญ่ภาค 8 เชียงใหม่ ส่วนคานธุรกิจมีเพียง 6% เท่านั้น

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาภาคเขียนมีแห่งเดียวที่โรงเรียนเพาะช่าง ส่วนคนตรีไทยมี 2 โรงเรียน คือ วัดถนนสงคราม และสามเสนนอก รวมฝ่ายศิลปะ 7%

ส่วนในขณะฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่นั้น นักศึกษาประมาณ 37% ฝึกในคานข้างอุตสาหกรรม และอีกประมาณ 50% ฝึกในคานข้างมีมีถ คานธุรกิจมี 13%

เพื่อจะได้แนวโน้มว่าส่วนมากนักศึกษาในโรงเรียนวิชาชีพใด หรือการอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ สนับสนุนวิชาชีพใด มากน้อยเพียงใด โดยแยกเป็น 2 ตารางคือ ตารางการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษาตารางหนึ่ง และตารางหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา อีกตารางหนึ่ง ดังนี้

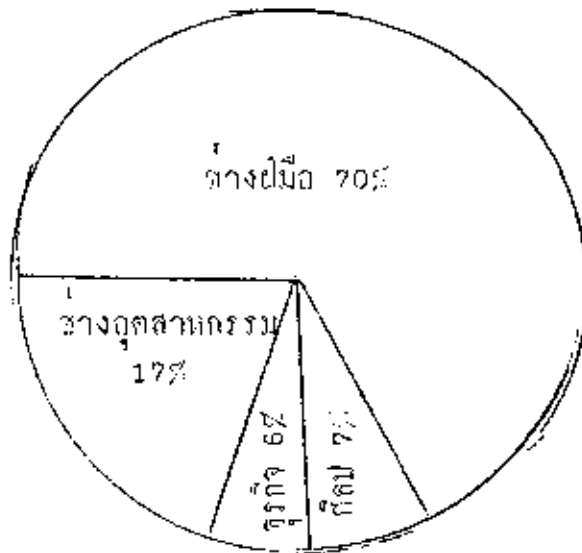
ตารางที่ 20

นักศึกษาอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ ของกองการศึกษาผู้ใหญ่ แยกตามวิชาชีพ

วิชาชีพ	จำนวนนักเรียน	ประมาณร้อยละ	หมายเหตุ
คักเขียนเสื่อผ้า	1056	46	
อาหารและขนม	54	2	
คักยมและเสริมสวย	118	5	
การเป็มีจหญิง	91	4	
คักณ	270	11	
คักเสื่อระบาย	62	2	ต่างมีมีถ 70%
เครื่องยนค	248	10	
วิทยุ	98	4	
โพง	65	2	ทางอุตสาหกรรม 17%
ช่างไม้	20	1	
พุมพุดค	80	3	
บิว	56	2	
ธุรกิจ	26	1	ธุรกิจ 6%
วิชาเขียน	106	5	ศิลป 7%
คนตรีไทย	33	2	
รวม	2413	100	

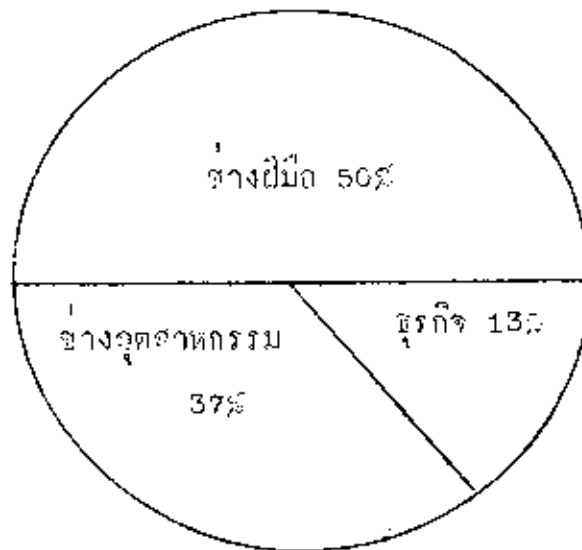
แผนภูมิที่ 2

นักศึกษาวิชาชีววิทยาผู้ใหญ่ของกองการศึกษาผู้ใหญ่¹ แยกตามวิชาชีว

แผนภูมิที่ 3

นักศึกษาภาคค่ำในหน่วยฝึกอาชีพเคลื่อนที่ ของกองส่งเสริมอาชีพ แยกตามวิชาชีว

ตารางที่ 21

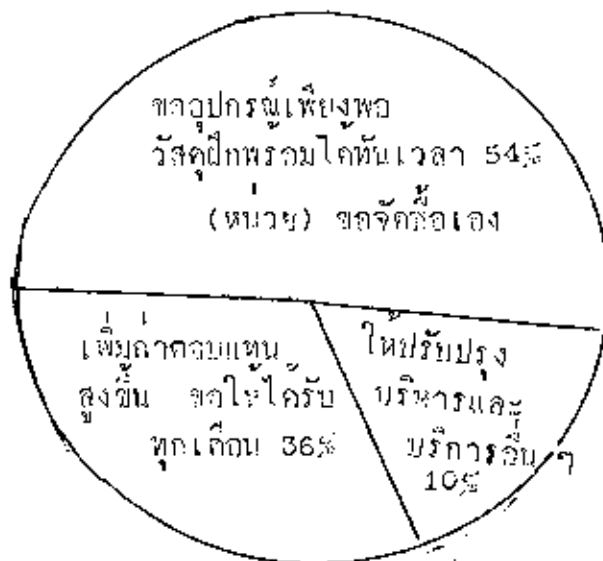
นักศึกษาภาคค่ำในหน่วยฝึกในเวลาฝึกเคลื่อนที่แยกตามวิชาชีพ

วิชาชีพ	จำนวนนักศึกษาที่มา	ประมาณร้อยละ	หมายเหตุ
ช่างเครื่องยนต์	278	13	เพียง 10 หน่วย
ช่างเชื่อม	157	7	จาก 27 หน่วย
ช่างไฟฟ้า	206	9	
ช่างวิทยุ	181	8	ช่างอุตสาหกรรม
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	412	19	37%
ช่างเสด็จชาย	290	13	
ช่างเสริมสวย	236	11	
อาหารและขนม	147	6	
ช่างตัดผม	11	1	ช่างมีนิก 50%
บัญชี - พิมพ์ลิตร	274	13	ธุรกิจ 13%
รวม	2192		

ความเห็นของผู้บริหารในการปรับปรุงภาควิชาศึกษาผู้ใหญ่

แผนภูมิที่ 4

ความเห็นของผู้บริหารในการปรับปรุงภาควิชาศึกษาผู้ใหญ่

ผู้บริหารมีความเห็นว่า งานด้านอาชีวศึกษาผู้ใหญ่จะสามารถรับใช้ประชาชนและประเทศชาติได้ ถ้าได้รับการสนับสนุนดังต่อไปนี้คือ

ผู้บริหาร 54.44 % ขอให้สนับสนุนด้านอุปกรณ์ให้เพียงพอแก่นักศึกษา สภาพทัศนสมัย คุณภาพดีพอ และมีค่าซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดีอยู่เสมอ และขอให้สนับสนุนวัสดุสำหรับฝึกเพียงพอ และหันเวลา ไม่ถูกตัดทั้งปริมาณและคุณภาพเมื่อขอเบิกมาทางส่วนกลาง มีค่าหนึ่งแสนบาทหักค่ารายการหัวข้อมักเรียน คนละ 10 บาทต่อเดือน

ผู้บริหาร 36% ขอให้สนับสนุนด้านเงินค่าตอบแทน เพราะปรากฏว่าต่ำมาก ควรจะสูงกว่านี้และเบิกได้เร็วกว่านี้ บางท่านขอให้ได้รับเป็นรายเดือนเต็มคน เงินเดือน

ผู้บริหารมีความเห็นว่าข้าราชการในจังหวัดต่าง ๆ ให้ความสนับสนุนและร่วมมือ มากกว่าที่เป็นอยู่ งานจะก้าวหน้าขึ้น

ผู้บริหาร ขอให้ให้มีครูเพียงพอแก่งาน ขอให้ครูเป็นข้าราชการประจำ ไม่ใช่ลูกจ้าง อัตราครูต่อนักศึกษาวิชาอาชีพควรเป็น 1 ต่อ 15 ขอให้ช่วยส่งเสริมขวัญของครู โดยสนับสนุนให้มีโอกาสได้ศึกษาตบ นาคูงาน หรือรับค่าตอบแทนเพิ่มเติม ขอให้ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของครูให้ดีขึ้น โดยเฉพาะหน่วยเคลื่อนที่ในเขต ทร.ป.กลาง

ในด้านการบริหาร ขอให้ส่งผู้ชำนาญแต่ละสาขาไปบรรยายตามหน่วย ขอให้มีการเยี่ยมเยียนบ้าง มีการสัมมนาครูวิชาอาชีพตามสมควร หลักสูตรขอให้ให้มีหลาย ๆ แบบตามความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน และควรจัดทำหนังสือคู่มือวิชาที่ต่าง ๆ จำหน่ายด้วย การจัดเวลาสอนและเวลาพักผ่อนควรจะมีคหุยนต์ให้มีตรงกับตลับคู่ค้ำหรือเก็บ เกี่ยวของชาวบ้าน

มีอาจารย์ในเขตหนึ่งให้ขอคัดดังต่อไปนี้

การสนับสนุนจากรัฐ

1. เพิ่มงบประมาณเพื่อขยายสถานที่ให้แพร่ขยายออกไป เพื่อปรับปรุงเครื่องมืทุ อุปกรณ์การสภนให้ทัดเทียมกับตลาด
2. เพิ่มค่าตอบแทนครูให้ทัดเทียมกับสถาบันการสภนอื่น ๆ เพื่อให้ครูมีกำลังใจ เอาใจใส่ในการสอนมากขึ้น
3. ให้งบประมาณอุดหนุนฝึกอบรม สัมมนาแก่ครู เพื่อให้ครูได้รับความรู้ใหม่ ๆ ทัศนสมัย
4. ให้ทุนการศึกษาและค่างานแก่ครูและผู้บริหารทั่วไปทั้งในและนอกประเทศ

การสนับสนุนจากกรมและกอง

1. ขอตั้งศูนย์ปฏิบัติงานรวม เพื่อให้การปฏิบัติงานแก่นักเรียนลบกบจบ
2. ติดต่ออุบลศาสตร์วิชาเพื่อนอย่างใกล้ชิด เพื่อความร่วมมือกันทุกด้าน
3. ติดต่อกลับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมประชาสงเคราะห์, กรมอาชีวศึกษา
4. จัดทำวารสาร เสนอความเคลื่อนไหวในการศึกษาผู้ใหญ่ และวิชาชีพที่เบ็ดเสร็จ
5. สนับสนุนให้จัดตั้งสมาคม สมรมอาชีวศึกษาผู้ใหญ่
6. วิจัยปัญหา ขอจัดของ เพื่อ ปรับปรุง
7. ประเมินผลและติดตามผลโดยใกล้ชิด

การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและองค์การธุรกิจต่าง ๆ

1. ช่วยรับนักเรียนเข้าทำงาน
2. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับความคล่องตัวของตลาด เพื่อ รร. จะใช้ปรับปรุงหลักสูตร เกร็งงบิลเดอริงไออื่น ๆ ฯลฯ ให้ทันกับควมเปลี่ยนแปลงของตลาด
3. ร่วมมือในการต่าง ๆ เช่น จัดหาเจ้าหน้าที่สำนักงานเป็นวิทยากรตามคำเชิญของโรงเรียน

ปัญหาในทางการสอน

ผู้บริหาร 59% มีความเห็นว่าปัญหาทางการสอนที่สำคัญที่สุดคือ อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ

ผู้บริหาร 41% มีความเห็นว่า ระดับความรู้ของนักเรียนแตกต่างกัน ทำให้เกิดการยุ่งยากแก่การสอน

ตารางที่ 22

ความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับวิชาในทางการสอน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
1. คู่มือวิชาการสอนมีไม่เพียงพอ	53	59
2. ระดับความรู้ของนัก เรียนแตกต่างกันทำให้เกิดความยุ่งยาก แก่การการสอน	37	41
3. แหล่งความรู้หาหาความรู้มีน้อย	35	39
4. ไม่มีที่ปรึกษาทางงานวิชาการ	32	35
5. ไม่มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม	31	34
6. ประมวลการการสอนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม	15	16
7. ขาดความรู้รวมมีจากอุปกรณ์การสอน	14	16
8. มีความรู้พื้นฐานหรือความรู้ด้านงานน้อย	13	14
9. งานส่วนที่ ได้รับมอบหมายให้ทำหนักเกินไป	8	9
10. หลงเรียนที่สอนมีนักเรียนมากเกินไป	7	7
11. งานบริหารที่ได้รับมอบหมายหนักเกินไป	3	3
12. งานธุรการที่ได้รับมอบหมายหนักเกินไป	2	2
13. ขาดความรู้รวมมีจากคณะครู	2	2

ตารางที่ 23

กิจกรรมของโรงเรียนที่ทำได้ประสยผลสำเร็จดีที่สุดในพื้นที่ต้นแบบของโรงเรียน

วิชา	ความถี่	ร้อยละ
1. นักศึกษาที่จบไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ดี	22	38.6
2. จัดงานวันรับประกาศนียบัตรแสดงผลงานของนักศึกษา	17	29.8
3. จัดงานวันวิชาการที่ขยายให้ 8 กันยายน	6	15.2
4. วิชาต่างแก่การลงชุมชน ชีบรายงานดี พิมพ์ดีด ตัดเย็บ มีดัด	1	
5. การคัดเลือกเสื้อผ้านักศึกษาไปทำเป็นงานอดิเรก	1	
6. การแก้ไขเครื่องดนตรีที่ชำรุดให้แก่ประชาชนโดยไม่คิดแรงงาน	1	
7. ทิวแถวทางใต้รถยนต์และหมู่จำลองรถยนต์เพื่อประกอบการสอน	1	
8. จัดนิทรรศการ เกี่ยวกับอาชีพ	1	
9. จัดกิจกรรมนอกหลักสูตร สอนการมีมือต่าง ๆ	1	
10. บริการตัดเย็บเสื้อผ้าแก่ประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า	1	
11. ทดลองเปิดสอนเต็มวัน 3 เดือนในเวลาที่สู่ว่าง คือ ส.ค.- ต.ค. และ ก.พ.- เม.ย. โดยเฉลี่ย	1	

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
12. ช่วยเด็ก ป.4 มุ่งงานหน้า นอกจากหน้างาน - ค่าส่วน	1	
13. จัดทัศนศึกษา	1	
14. จัดวิทยากรไปบรรยายเกี่ยวกับค่าที่ความสดานที่ต่าง ๆ	1	
15. สร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน	1	

ตารางที่ 24

ปัญหาสำคัญที่โรงเรียนเผชิญอยู่ในทัศนะของผู้บริหาร

ปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
1. อุปกรณ์การศึกษากับวัสดุฝึกงานยังมีไม่พอ	47	52
2. ห้องเรียนมีไม่พอเพียงและใบเหมาะสม	14	15
3. เงินค่าวัสดุ ค่าตอบแทนหลายเดือนจึงจะได้รับสักครึ่งหนึ่ง	9	10
4. ครูไม่พอ	8	
5. หารครูสอนขาดเพราะค่าส่วนน้อย	7	
6. นักศึกษาบางคนไม่มีเงินซื้อวัสดุฝึกงาน	6	
7. เครื่องอุปโภคบริโภค ไม่มีเงินซ่อม	5	
8. ครูมีความรู้ความชำนาญไม่ทันกับทันตวิชา	5	
9. ครูไม่มีวิชาครู สอนสูงไป	4	
10. นักศึกษามารเรียนไม่สม่ำเสมอ	4	
11. นักศึกษาเรียนไม่จบ	3	
12. นักศึกษาบางคนจะดื่มมีจำนวนมากเกินไป	3	
13. ไม่มีภารโรงและเจ้าหน้าที่ธุรการ	2	
14. เวลาเรียนน้อยเกินไป ขอเพิ่มอีก	2	
15. ไม่ได้รับความร่วมมือจากทางราชการเท่าที่ควร	2	
16. หลักสูตรยังไม่โตมาตรฐาน	2	
17. รับเงินบำรุงการศึกษาไม่ครบ เมื่อพวงถามก็หยุดเรียน	1	
18. ใสหามีก่าสิ่งไม่เพียงพอ	1	
19. ครูผู้สอนมากเกินไป ยังสอนเหมือนกันเมื่อ 30 ปีที่แล้วไม่ยอมเปลี่ยนแปลง	1	
20. ครูขาดความสนใจในการสอน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	1	

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

ผู้บริหารได้แสดงความถึัดเห็นและแนวทางแก้ปัญหาวงการอาชีวศึกษา ภายใต้อำนาจความถึัดเห็น
ความสำคัญความถึัดเห็น

	ความถึัดเห็น	ความถึัดเห็น
- ขอเพิ่ม อุปกรณ์การสแกนและวัสดุให้เพียงพอแก่นักเรียน	27	30%
- ขอเพิ่มค่าสแกนรายชั่วโมงหรือรายเดือนและควรได้รับทุกเดือน	15	16%
- พิจารณาเงินอุดหนุนเป็นค่าวัสดุ ค่าวัสดุสแกนให้มากขึ้น และเบิกจ่ายได้เร็วขึ้นและให้โรงเรียนซื้อวัสดุเอง	14	15%
- ขอเพิ่มจำนวนครูให้มากขึ้น วิชาละ 2 คนเป็นอย่างน้อย	8	
- ส่งครูไปสัมมนาอบรมเพิ่มเติมความรู้	6	
- ก่อรจัดระบบโรงเรียนเป็นเอกเทศ ไม่ควรฝากไว้กับ รร. การต่าง	4	
- เร่งรื้อใหม่มีการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรและประมวลการสอนให้ไ้มาตรฐานเดียวกันโดยได้รับความร่วมมือจากวงการอาชีพในตลาด	3	
- ควรมีเจ้าหน้าที่ส่วนกลางมาเยี่ยมเยียน แนะนำ ช่วยเหลือ	3	
- ให้จัดเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้ครบเสียก่อนที่จะเปิด รร. ใหม่	2	
- ทางราชการควรมีเงินค่าเช่าสถานที่เรียนให้ด้วย	2	
- ควรโฆษณาการ ศึกษาผู้ใหญ่ให้ประชาชนทราบและเข้าใจ	2	

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้คือ

- รับสมัครครูหมั่มสาวที่มีความรู้จบเทคนิคเป็นอย่างดี
- เจ้าของท้องถิ่นควรให้ความสะดวก เพราะหน่วยมาสร้างประโยชน์ให้
- ควรเช่าอาคารจากให้แก่โรงเรียน
- ควรมีทุนศึกษาให้นักเรียนที่ยากจน
- อาจเก็บค่าเล่าเรียน (ตามำรุง) เพิ่มขึ้นได้ถ้ามีครูดี ๆ มาสอน เหมือนทวงตลาด
- ควรเปลี่ยนวันเรียนเพื่อสะดวกแก่นักศึกษาผู้ใหญ่

- แยกนักศึกษาเป็นหมู่ ๆ ตามชั้นความรู้ ส่วนเป็นหมู่ ๆ ไป
- ตั้งอัตราค่าโรงเรียนที่สามารถจ้างคนทำงานได้
- ควรรับเด็กจบ ป.4 เข้าเรียนเลย กำหนดอายุอย่างต่ำ 12 ปี
- จัดหน่วยเคลื่อนที่ไปตามอำเภอต่าง ๆ

โครงการในอนาคตของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

ครูใหญ่โรงเรียนอาชีวศึกษาส่วนมากที่ครบเมกถึง 315: มีโครงการที่จะเปิดสอนวิชา
อาชีพใหม่เพิ่มขึ้นอีก ตรีศึกษาย่างเรียนเพิ่มขึ้น หรือเปิดชั้นเรียนชั้นสูงขึ้น นอกจากนั้น
โครงการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นโดย

- ปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- เลิกวิชากรที่ทำงานมาสาธิต
- รับนักศึกษาเป็นรุ่น ๆ ที่มีความรู้ใกล้เคียงกัน
- จัดส่งนักเรียนไปฝึกงานตามสถานที่ต่าง ๆ
- หางานให้นักศึกษาฝึกหัดทำ มีค่าแรงงามเป็นสิ่นน้ำใจ
- ส่งเสริมหาอาชีพเป็นหลักฐานแก่นักเรียนที่สำเร็จ
- กระตุ้นใ้ครูเอาใจใส่ในการสอนและหาความรู้เพิ่มเติม

เกี่ยวกับอาคารและสถานที่เรียน

- อยากสร้างอาคารใจเป็นเอกเทศถาวร
- อยากย้ายโรงเรียนไปอยู่ในตำบลนุมนุรณ การคมนาคมสะดวก
- อยากจะไ้กลางวันให้นักเรียนที่สำเร็จแล้วมีงานทำหรือฝึกงานต่อ

เกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ มี

- จะเผยแพร่ผลงานและประกาศรับสมัครให้มากขึ้น
- จะจัดงานวันศึกษาผู้ใหญ่ 8 กันยายน เป็นงานใหญ่

มีครูคนหนึ่งเสนอว่า

- ถ้ามีนักเรียนมาเรียนน้อยเสนอ ควรเลิกล้ม

คำถามที่ว่า การลงทุนเพื่อจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่โดยกลุ่มค่าตัวไม่
ถ่านนี้เพียงใดนั้น ผู้บริหารเห็นว่า

ผู้บริหาร 92% ของผู้ตอบคำถาม ตอบว่า
คุ้มค่า, คุ้มค่าที่สุด, คุ้มค่าอย่างยิ่ง, เกินค่า, คุ้มค่ามาก, คุ้มค่าร้อยละ 75%
และ ราคามีได้

มีผู้บริหารเพียง 8% ของผู้ตอบคำถาม ที่ตอบว่า ไม่คุ้มค่า, ไม่เท่าที่ควร

ส่วนค่าการลงทุน ขยายงาน ผู้บริหาร 75% เห็นว่าการขยายงานด้านนี้เริ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ทุกค่าเรื่อง ทุกค่าบด และมองคนให้ทุกหมู่บ้าน

ผู้ที่เห็นว่าไม่ควรรขยายงานนี้คือ 25% ต่างก็มีเหตุผลต่าง ๆ กัน

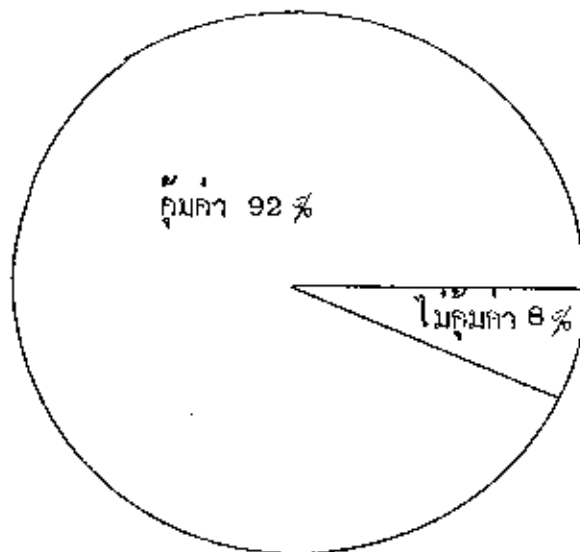
เหตุผลที่ว่าคุ้มค่าและควรรขยายงานนั้น มีดังต่อไปนี้

- มีผลในการช่วยเหลือราษฎรจำนวนมาก
- ส่งเสริมอาชีพของประชาชน
- มีผลในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก
- ปลดกันคนต่างถิ่นมาแย่งอาชีพ
- คุ้มค่าที่สุดเพราะทำให้เด็กที่ศึกษาที่มีความรู้พอ สามารถเรียนวิชาที่พิเศษชนิด
และสามารถประกอบอาชีพได้
- เป็นการลงทุนที่ต่ำสุดอย่างหนึ่ง เพราะเมื่อประชาชนมีรายได้ มีงานทำ
เป็นการพัฒนาประเทศไทยโดยตรง
- เพราะการจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่จัดในสถานศึกษาที่มีอาคารอยู่แล้ว เพียงแต่
ใช้เงินส่วนหนึ่ง เป็นค่าจ้างครู ก็สามารถให้ประชาชนมาเริ่มต้นอาชีพชนิดที่
ช่วยเหลือราษฎรในเร็ววันได้
- งานอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ เป็นงานวันถึงหนึ่งของประเทศ เพราะได้คนไว
ทันความต้องการ ลงทุนน้อย แต่ได้กำไรเร็ว คนเมื่อเรียนสำเร็จระยะ
เวลาวันสั้นก็ไปประกอบอาชีพได้ ทำให้รัฐได้ประโยชน์จากภาษีอากรด้วย
- อาชีวศึกษาผู้ใหญ่ เป็นการสนองความต้องการของสังคม

- ภาครค่า เป็น เวลาว่างสำหรับผู้ต้องการบทความรู้เพิ่มเติม หรือต้องการเปิดนอาชีพ เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดความรู้และเพิ่มประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว ต่อเนื่องถึง สังคม และประเทศชาติ
- ทำให้ประชาชนมีความรู้วิชาที่ทันสมัย เป็นการลดอาชญากรรมทางอ้อม
- ทำให้ประชาชนที่บางคนได้เรียนโดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนแพง
- ขจัดปัญหาคนว่างงานให้ลดน้อยลง และเพิ่มคุณค่าในตัวบุคคล
- การจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ จะช่วยรัฐได้โดยลงทุนน้อยที่สุด เพราะโรงเรียนผู้ใหญ่ ใช้สถานที่ อุปกรณ์ และครูที่มีอยู่แล้ว เพียงแต่จัดให้ค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อย เท่านั้น

แผนภูมิที่ 5

ในทัศนะของผู้บริหาร
การ ลงทุนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่โดยลุ่มค่าหรือไม่

เหตุผลของผู้ที่ตอบว่าไม่คุ้มค่าก็คือ

- จังหวัดที่มาจากไม่โตมโตมเต็มเม็ดเต็มหน่วย ครูไม่มีสวัสดิภาพ
- เหนือที่จัดอยู่ขณะนี้โดยสไม่คุ้มค่า ควรขยายงานด้านนี้ออกไปอีก (จึงจะคุ้มค่า)

เหตุผลของผู้ที่เห็นว่าไม่ควรขยายงานด้านนี้ มีดังนี้

- ควรจะปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในขณะนี้ให้เรียบร้อยให้ผลงานเป็นที่นิยมของประชาชนเสียก่อนจึงจะเพิ่มหรือขยายออก มิฉะนั้นจะทำให้ไม่มีแต่ปริมาณ คุณภาพไม่มี
- ไม่ควรขยายเพราะความร่นเองจนทำไม่ได้เห็นถือว่า
- การขยายงานด้านวิชาภาคเขียน ยังไม่สู้จำเป็นนักเพราะไม่ใช่แขนงวิชาที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญขึ้นโดยตรงในทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างใด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

1. ผู้บริหารส่วนมากเป็นชายมากกว่าหญิง เป็นอัตราส่วน 1.6 ต่อ 1
2. อายุและอายุราชการของผู้บริหารชายมากกว่าผู้บริหารหญิงเล็กน้อย
3. วุฒิของผู้บริหารแตกต่างกันมาก จาก ป. ๓ ถึงปริญญาเอก แก้ววุฒิที่มีมากที่สุดคือ ป.ม. หรือ ปกศ. สูง
4. อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนแตกต่างกันตามขนาดและชนิด โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีมากที่สุด มีอุปกรณ์ราคาประมาณ 10,000 - 50,000 บาท
5. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่สังกัดกลางการศึกษาผู้ใหญ่ ปรากฏว่า ประมาณร้อยละ 250 บาทต่อกับ เป็นส่วนมาก
6. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีมากที่สุดคือ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า นักศึกษาเรียนว่างฝีมือ 70% ว่างอุตสาหกรรม 17% ธุรกิจ 6% และศิลปะ 7%
7. ส่วนของหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่
นักศึกษารเรียนว่างฝีมือ 50% ว่างอุตสาหกรรม 37% ธุรกิจ 13%
8. ความเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับความสนับสนุนที่ควรการมากตามลำดับคือ
เครื่องอุปกรณ์และวัสดุมากที่สุด รองลงมาคือ เงินค่าตอบแทน เงินค่าวัสดุ
เงินค่าซ่อมแซม พอได้เพิ่มขึ้นและเบิกได้รวดเร็วขึ้น

9. กิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จที่สุดคือ นักศึกษาที่สำเร็จไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ดี
10. ปัญหาสำคัญที่โรงเรียนทั้งหลายประสบอยู่ในขณะนี้คือ
 - อุปกรณ์การสอนและวัสดุฝึกงานยังมีไม่พอ
 - ห้องเรียนที่มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม
 - เงินค่าตอบแทน ค่าวัสดุ หลายเดือนจึงจะได้รับสักครึ่ง
 - ครูไม่พอ หากครูสอนยากเพราะค่าตอบแทนน้อย
11. แนวทางการแก้ปัญหาที่เสนอกันมานี้ถึงนี้
 - ขอเพิ่มอุปกรณ์และวัสดุฝึกให้เพียงพอแก่นักเรียน
 - ขอเพิ่มค่าสอนครูและขอให้ได้รับทุก ๆ เดือน
 - ขอเพิ่มเงินค่าวัสดุฝึกและให้หน่วยจัดซื้อเอง
12. โครงการในอนาคตของโรงเรียน ส่วนมากคือ
 - ขยายชั้นเรียนมากขึ้น เปิดหลักสูตรสูงขึ้นในวิชาที่เปิดสอนอยู่แล้ว และเปิดวิชาชีพแขนงใหม่เพิ่มขึ้น
 - ปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา ว่ารุ่งวิชา ครู และนักศึกษา
13. ผู้บริหาร ๑๒๕ ของผู้ที่ตอบปัญหา ลงความเห็นว่า การอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ โดยกลุ่มที่ลงทุนไป ควรขยายงานให้มากขึ้น ทั้งปริมาณและคุณภาพ ผู้บริหารเพียง ๑๕ ที่ตอบว่าไม่คุ้มค่า

เหตุผลที่สำคัญของผู้เห็นว่าควรขยายงานนั้น คือ ลงทุนน้อย ได้ผลเร็ว นักเรียนที่จบไปแล้วประกอบอาชีพได้เป็นการช่วยตัวเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

ผู้ที่เห็นว่ายังไม่ควรขยายในปัจจุบันนั้น เห็นว่า ควรปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นเสียก่อนแล้วจึงขยายออกไป

ผลการวิจัยค่าครองชีพของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

อายุและเพศของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

จากค่ากลมที่ไ้กรับ 192 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.4 ของครูที่สอบถามไปทั้งหมด เป็นครูชาย 96 คน ครูหญิง 96 คนเท่ากันพอดี ครูส่วนมากอายุต่ำกว่า 35 ปี ครูชาย โดยเฉลี่ยมีอายุมากกว่าครูหญิงเล็กน้อย อายุเฉลี่ยของครูชาย 35.2 อายุเฉลี่ยของครูหญิง 31.1 อายุเฉลี่ยรวม 31.7

ตารางที่ 25

อายุและเพศของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

อายุ	ครูชาย	ครูหญิง	รวม	ร้อยละ	เทียบกับผู้บริหารร้อยละ
55 - 59	3	4	7	3.6	3.3
50 - 54	2	-	2	1.0	4.4
45 - 49	11	4	15	7.3	20
40 - 44	9	6	15	7.6	10
35 - 39	9	9	18	9.4	17.0
30 - 34	14	14	28	14.4	20
25 - 29	33	31	64	33.3	17.6
ต่ำกว่า 25	15	28	43	22.5	6.7
รวม	96	96	192	100	100

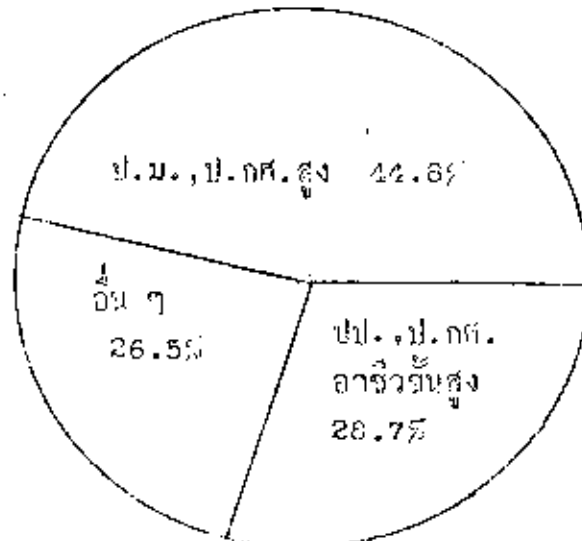
วุฒิสูงสุดของครูอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

ครูอาชีวศึกษาส่วนมากมีวุฒิสุงที่สุด ป.ม. หรือ ป.ศ.สูง รองลงมาคือ อาชีวศึกษาระดับสูง ครูหญิงมีวุฒิสุงที่สุดปริญญาตรี 1 คน ส่วนครูชายไม่มีวุฒิปริญญาตรีเลย และมีครูหญิงไม่ตอบวุฒิสุงที่สุด 5 คน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๖
วุฒิสูงสุดของครูลาตัวที่เกษียณอายุ

วุฒิสูงสุด	ครูชาย	ครูหญิง	รวม	ร้อยละ	เปรียบเทียบเทียบกับ ผู้บริหาร ร้อยละ
ปริญญาตรี และสูงกว่า	-	1	1	0.5	7.8
ป.ม., ป.กศ.สูง, ปวศ.	52	54	86	44.8	37.8
ป.ป., ป.กศ., อาชีวชั้นสูง	22	33	55	28.7	16.9
ม. ๖, มศ.5	1	-	1	0.5	1.1
ม.6, มศ.3	5	10	15	7.5	18.9
จำนวนงาน ไม่ตอบ	16	13	29	15.5	12.2
	-	5	5	2.5	3.3
รวม	96	96	192	100	100

แผนภูมิที่ ๖
วุฒิสูงสุดของครูลาตัวที่เกษียณอายุ

อายุราชการของครูวิชาชีพชายใหญ่

ครูส่วนใหญ่มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ หน่วยฝึกเป็นอาชีพเคลื่อนที่ ซึ่งส่วนมากเพิ่งตั้งขึ้นใหม่ มีจำนวนครูอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี ถึง 111 คน คิดเป็นร้อยละ 59.3 ของครูที่สอนทั่วทั้งภาค และมีครูที่ไม่ครบกำหนดชั่วโมงอีก 5 คน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 27

อายุราชการของครูวิชาชีพชายใหญ่

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ	เปรียบเทียบกับผู้บริหาร ร้อยละ
กว่า 25 ปี	14	7.5	20
กว่า 20 - 24 ปี	11	5.9	6.7
15 - 19 ปี	9	4.8	12.2
10 - 14 ปี	23	12.3	14.4
5 - 9 ปี	19	10.2	20.1
ต่ำกว่า 5 ปี	111	59.3	71.1
ไม่ตอบ	-	-	5.5
รวม	267	100	100

ค่าตอบแทนของครูวิชาชีพแยกตามอาชีพแขนงต่าง ๆ ได้ดังนี้

ช่างยนต์ มีผู้ตอบมา 17 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนวันละ 10 - 27 คน รวม 367 คน
- อุปกรณ์การสอน ตั้งแต่ชั้นละ 3500 - 500,000 บาท เฉลี่ย 90,000
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือน ชั้นละ 400 - 2,000 บาท เฉลี่ย 1,005
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพหลักมีประมาณ 80% มีรายได้เดือนละ 300 - 1200 บาท เฉลี่ย 660 บาท
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพรอง จำนวนประมาณ 16% ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เดือนละ 300 - 600 บาท เฉลี่ย 400 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 22%

ช่างเชื่อมโลหะ มีผู้ตอบมา 10 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียน ชั้นละ 4 - 22 คน รวม 133 คน
- มีอุปกรณ์การสอน ชั้นละ 20,000 - 120,000 บาท เฉลี่ย 60,300 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือน ชั้นละ 500 - 50,000 บาท เฉลี่ย 13,300 บาท
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพหลัก ประมาณ 55% มีรายได้ตั้งแต่ 400 - 600 บาท เฉลี่ย 620 บาท
- ผู้จบไปแล้วประกอบอาชีพรองประมาณ 22% ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น 200 - 600 บาท เฉลี่ย 370 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 23%

ช่างไฟฟ้า มีผู้ตอบมา 9 คน สรุปได้คือ

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 8 - 33 คน รวมนักศึกษา 164 คน
- อุปกรณ์การสอน ชั้นละ 5,000 - 200,000 บาท เฉลี่ย 53,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือนวันละ 400 - 1,000 บาท เฉลี่ย 700 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพหลักประมาณ 30% มีรายได้ตั้งแต่ 300 - 600 บาท เฉลี่ย 500 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษานำไปประกอบอาชีพรองประมาณ 35% มีรายได้เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ 200 - 450 บาท เฉลี่ย 330 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 35%

ชาววิทย มีผู้ตอบมา 11 คน สรุปได้ว่า

- มีนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 27 คน รวมทั้งสิ้น 194 คน
- งบประมาณการสอนต่อชั้นเรียนมี 10,000 - 200,000 บาท เฉลี่ย 66,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือน ชั้นละ 600 - 12,000 บาท เฉลี่ย 2,000
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพหลัก ประมาณ 40% มีรายได้เดือนละ 500 - 1500 บาท รายได้เฉลี่ยเดือนละ 700 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพรอง ประมาณ 30% มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 200 - 500 บาท รายได้เฉลี่ยเดือนละ 320 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 30%

ศึกษาเพื่ออาชีพ มีผู้ตอบมารวม 65 คน สรุปได้ดังนี้

- มีนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 35 คน รวม 1480 คน
- งบประมาณการสอนต่อชั้นเรียน 5,000 - 50,000 บาท เฉลี่ย 17,000 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือนชั้นละ 300 - 1,500 บาท เฉลี่ย 600 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพหลักประมาณ 47% มีรายได้เดือนละ 200 - 1200 บาท รายได้เฉลี่ย 450 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพรองประมาณ 33% มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 700 บาท รายได้เฉลี่ย 348 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรกประมาณ 20%

เสื่อขาย มีผู้ตอบมา 15 คน สรุปได้ดังนี้

- มีนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 32 คน รวมทั้งสิ้น 343 คน
- งบประมาณการสอนต่อชั้นเรียนมี 5,000 - 64,000 บาท เฉลี่ย 27,500 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อเดือนชั้นละ 400 - 1,400 บาท เฉลี่ย 750 บาท
- ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 40% มีรายได้เดือนละ 300 - 1,000 บาท รายได้เฉลี่ย 640 บาท
- ผู้สำเร็จการศึกษาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพรอง ประมาณ 30% มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 150 - 500 บาท เฉลี่ย 265 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรกประมาณ 22%

ทัศน มีผู้ตอบมา 9 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 21 คน รวม 124 คน
- อุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 1,200 - 6,000 บาท เฉลี่ย 4,500 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อชั้นเรียนละ 300 - 675 บาท เฉลี่ย 436 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 64%
- มีรายได้เดือนละ 400 - 800 บาท เฉลี่ย 633 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพรอง ประมาณ 21%
- มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 450 บาท รายได้เฉลี่ย 241 บาท
- นอกนั้นเรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก 15%

ทัศนและเสริมสวย มีผู้ตอบคำถาม 15 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 10 - 20 คน รวม 239 คน
- อุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 2,000 - 50,000 บาท เฉลี่ย 16,700 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อชั้นเรียนละ 300 - 2,000 บาท เฉลี่ย 730 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 49%
- มีรายได้เดือนละ 200 - 1500 บาท รายได้เฉลี่ย 640 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพรอง ประมาณ 27%
- มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 500 บาท รายได้เฉลี่ย 264 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก ประมาณ 24%

อาหารและขนม มีผู้ตอบคำถาม 10 คน สรุปได้ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นละ 5 - 21 คน รวม 123 คน
- อุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 4,000 - 50,000 บาท เฉลี่ย 14,895 บาท
- ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณต่อชั้นเรียนละ 200 - 1000 บาท เฉลี่ย 616 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพหลักประมาณ 35%
- มีรายได้เดือนละ 400 - 1,350 บาท รายได้เฉลี่ย 736 บาท
- นักศึกษาที่สำเร็จแล้วไปประกอบอาชีพรอง ประมาณ 22%
- มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 200 - 600 บาท รายได้เฉลี่ย 407 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เพื่อร่วมนงานบ้านให้ดีขึ้น 43%

ธุรกิจ, บัญชี, พิมพ์ดีด

มีผู้ตอบคำถาม 12 คน ดังนี้

- จำนวนนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ชั้นละ 11 - 39 คน รวมทั้งสิ้น 340 คน
 - ค่าอุปกรณ์การสอนต่อชั้นเรียน 500 - 60,000 บาท เฉลี่ย 56,000 บาท
 - ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินต่อชั้นเรียนละ 300 - 1,500 บาท เฉลี่ย 657
 - นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพหลัก 62%
 - มีรายได้เดือนละ 500 - 850 บาท เฉลี่ย 660 บาท
 - นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วไปประกอบอาชีพรอง 20%
 - มีรายได้เพิ่มขึ้นเดือนละ 100 - 400 บาท เฉลี่ย 200 บาท
- เรียนเพื่อประดับความรู้เป็นงานอดิเรก 10%

ส่วนวิชาเขียนแบบแปลน, ช่างไม้ก่อสร้าง, คนตรีไทย และวาคเจียน
 มสคงไว้โดยตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 28

สถานภาพของการศึกษาวิชาอาชีพของต่าง ๆ

วิชาอาชีพ	จำนวน นักศึกษา	จากงบประมาณ-บาท		ร้อยละของความสำเร็จการศึกษา				ระดับความรู้
		อุปกรณ์ สิ้นละ	ค่าใช้ จ่ายตัก เรียน	อาชีวหลัก		อาชีพรอง		
				ร้อยละ สอบได้	รายได้ ต่อเดือน	ร้อยละ สอบได้	รายได้ ต่อเดือน	
ช่างยนต์	367	90,000	1,005	60	660	18	400	22
ช่างเชื่อมโลหะ	173	60,000	13,000	55	620	22	370	23
ช่างไฟฟ้า	164	53,000	700	30	500	35	330	35
ช่างวิทยุ	194	66,000	2,000	40	700	30	320	30
ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี	1400	17,500	600	47	450	33	340	20
เสื้อผ้า	343	27,500	750	40	640	30	205	22
ช่างตัดผม	124	4,500	406	64	633	21	241	15
ตัดผมและเสริมสวย	239	16,700	730	49	840	27	264	24
อาหารและขนม	123	14,895	616	35	736	22	407	43
ธุรกิจ, บัญชี, พิมพ์ดีด	340	56,500	357	62	660	20	200	18
เขียนแบบแปลน	6	300	-	90	750	5	100	5
ช่างไม้ก่อสร้าง	20	10,000	425	-	-	-	-	-
คนตรีไทย	37	9,000	-	-	-	60	-	40
วาคเจียน	106	600	1,600	-	-	5	1200	95

ปัญหาในทางการสอน

ปัญหาที่ครูวิชาชีพควรมีนมากที่สุดตามลำดับความถี่ดังนี้

	ความถี่
1. ระดับความรู้ของนักเรียนแตกต่างกันทำให้เกิดความยุ่งยากแก่การสอน	139
2. อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ	136
3. ไม่มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม	127
4. แหล่งค้นคว้าความรู้มีน้อย	96
5. ไม่มีที่ปรึกษาทางสถานวิชาการ	76
6. ระยะเวลาการสอนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม	39
7. มีความรู้渊博ไป หรือความชำนาญน้อย	36
8. ขาดความรู้ร่วมมือจากบุคลากร	31
9. ห้องเรียนที่สทมนักเรียนมากเกินไป	30
10. งานส่วนที่ได้รับความหมายให้ทำหนักเกินไป	17
11. ขาดความรู้ร่วมมือจากคณะครู	10
12. งานธุรการที่ได้รับความหมายหนักเกินไป	8
13. ได้รับความหมายให้สอนวิชาที่ไม่ถนัด	7
14. งานบริหารที่ได้รับความหมายให้ทำหนักเกินไป	2
15. นักศึกษายากจน ไม่มีเงินซื้อวัสดุที่จะนำมาฝึกหัด	2

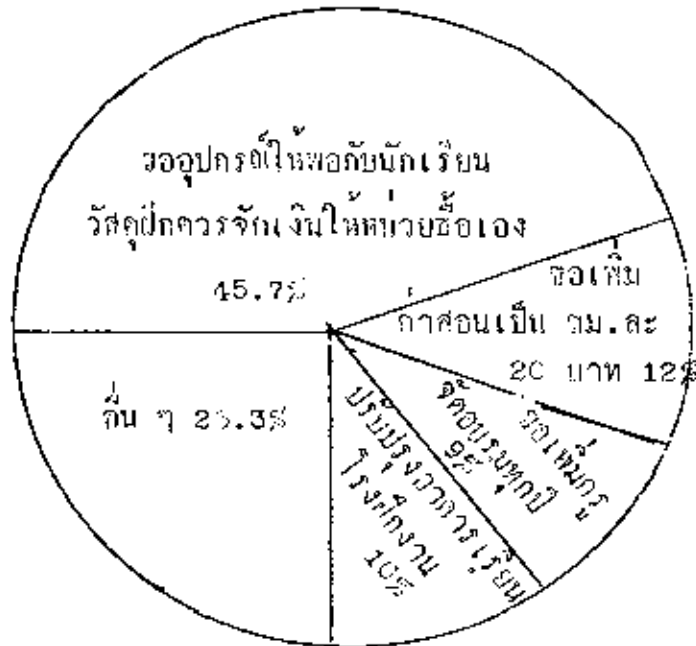
กิจกรรมของโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จที่สุด

กิจกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ที่ครูผู้สอนวิชาชีพเห็นว่าประสบผลสำเร็จ
เร็วที่สุด เรียงลำดับความถี่ดังต่อไปนี้

	ความถี่
1. นักเรียนที่มาเรียนสมัครสอบจบหลักสูตร ๓๐๐ ชั่วโมง ทำงานได้ผลน่าพอใจ	๑๗
2. แสดงกิจกรรมของนักศึกษา ภาควิชาเมื่อจบรุ่น ประชาชนสนใจมาก	16
3. จัดวันการศึกษาผู้ใหญ่ วันที่ ๑ กันยายน โดยลค	6
4. บริการบุคคลภายนอก ปฏิบัติงานนอกสถานที่บริการประชาชน ทำให้ประชาชนมองเห็นความสำคัญทางด้านอาชีวศึกษายิ่งขึ้น	5
5. ช่วยให้ประชาชนเข้าใจถึงความหมายของรัฐบาลที่มีตลประชาชน	4
6. จัดวิทยากร มาบรรยายความรู้พิเศษ	2
7. ติดตามผลการศึกษา ช่วยให้ผู้สำเร็จหางานทำได้เรียบร้อย	2
8. ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ บำเพ็ญสาธารณประโยชน์	2
9. ช่วยให้ผู้ที่กำลังเป็นนักเรียนอยู่มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม	1
10. จัดแข่งขันกีฬาทางสถานีโทรทัศน์	1
11. ทำอุปกรณ์การสอน หุ่นจำลองรถยนต์ และแฉงเงินสายไฟ	1
12. เปิดสอนเต็มวันในฤดูการหว่านา คือ ส.ค.- ค.ค., ก.พ.- เม.ย. โดยลค	1
13. มีอุปกรณ์พร้อม	

แผนภูมิที่ 7

ความเห็นของครูผู้สอนในการปรับปรุงอาชีวศึกษาผู้ใหญ่

ปัญหาของโรงเรียน

ความถี่

1. อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอวัสดุฝึกน้อยและได้รับตำรา	77
2. ห้องเรียนคับแคบ ไม่เหมาะสม ตั้งอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี	41
3. ค่าสอนน้อยเกินไปและคาดว่าจะได้รับตำรา ทำให้ขวัญของครูไม่สู้ดี ขอสวัสดิการเหมือนข้าราชการอื่น	35
4. ครูไม่พอ ขอเพิ่มเป็นวิชาละ 2 คน และมีอัตราครูต่อนักเรียน 1 ต่อ 10 หรือ 1 ต่อ 15 เพื่อให้ได้ผลจริง	17
5. นักเรียนความรู้ต่างกันไปมา ขาดเรียนบ่อย ๆ และออกกลางคัน	12
6. ไฟฟ้าไม่เพียงพอ	9
7. ไม่ได้รับความร่วมมือจากข้าราชการการส่วนท้องถิ่นเท่าที่ควร	5
8. นักศึกษามีฐานะและต่างกันทำให้เกิดปัญหาในการฝึกปฏิบัติงาน	4

9. เวลาเรียนนานไป นักศึกษาชอบเรียนทุกวันมากกว่าเรียนวันหยุด
วันเรียนมากกว่าไม่สะดวกแก่ักเรียนสตรีที่บ้านพักอยู่ไกลโรงเรียน

ปัญหาอื่น ๆ คือ

10. ใบสำคัญผู้โรงเรียนออกให้ยังไม่คุ้มกันนัก เพราะทางราชการไม่รับรอง
เทียบเท่าใบการบรรจุงาน
11. การดำเนินงานของสวนกลาง ไม่เอาใจใส่เท่าที่ควร
12. สวัสดิการของครูไม่ปลอดภัย ทำให้ขวัญไม่ดี (หน่วยเคลื่อนที่)
13. พัฒนาการของครูมาเรียนโดยตรงกับของหน่วย ๆ
14. นักเรียนชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป
15. ไม่มีภัตตาคารโรงเรียน หรือมีไม่พล่งงาน มีภัตตาคารข้างไปไม่ได้เพราะถูกเก็บไป
16. รับผิดชอบมาก กวดขอ แทนน้อย

แนวแก้ปัญหา

	ความถี่
1. ของงบประมาณจัดอุปกรณ์ให้พร้อมนักเรียน	51
2. วัสดุฝึกควรจัดเงินให้หน่วยตัวเอง	26
3. ของงบประมาณจัดเป็นเล็กเทศ	12
4. ทำห้องเรียน โรงฝึกงานแบบเคลื่อนย้ายได้	5
5. ขอเพิ่มค่าสอนเป็นชั่วโมงละ 20 บาทและขอได้วันเป็นประจำ	
ทุกเดือน	20
6. บาน้ำักสาวรับหน่วยเคลื่อนที่ให้พอ	10
7. เพิ่มครู และจัดอบรม สัมมนา าระกับกรมทุกปี เพื่อเพิ่มพูนความรู้	15
8. กำหนดความรู้ชั้น ถัดถัดออกเป็นรุ่น ๆ	
9. รับผิดชอบไม่มีอัตราสอน ๓๒๗หลักสูตรเป็นระยะสั้น ๆ	
ชั้นต้น กลาง สูง	10
10. หน่วยมีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าเอง	5

11. ฝ่ายบริหารควรจะประสานงานกันดีกว่านี้
12. เพิ่มค่าวัสดุฝึกเป็นหัวละ 10 บาท ต่อเดือน
13. ตั้งรายได้ให้นักศึกษาทำงานบ้างมีรายได้
14. เวลาเรียนควรยืดหยุ่นไปบ้าง สอนภาคค่ำตั้งแต่ 1600 - 1900
สอนเสาร์ - อาทิตย์ เต็มวัน

ข้อเสนอแนะมีดังนี้

15. เปิดหลักสูตรที่มีประโยชน์ต่อประชาชนจริง ๆ มีใจเพิ่มกวาบทหุหรทา
16. ทุกแผนกต้องเรียนการดำ การเปิดบริการหรือกิจการค้าขายเกี่ยวกับวิชาที่เรียน เพื่อส่งเสริมให้ประกอบอาชีพอิสระ
17. จัดอุปกรณ์ วัสดุ หนังสืออ้างอิง ประมวลการสอน คู่มือการสอน และตำราต่าง ๆ
18. ควรกำหนดความรู้ทางด้านค่าของบางแผนกให้สูงกว่าเดิมเล็กน้อย ไม่ต้องมาเริ่มเรียนบวกสย कुछเขารักยใหม่
19. ยกฐานะครู เป็นลูกจ้างประจำ หรือข้าราชการวิสามัญ
20. ไม่ควรจำกัดอายุ รับ 45 หลักฐานต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นควรอนุโลมให้
21. ควรมีบริการห้องสมุด โสตทัศนศึกษา ประชาสัมพันธ์
22. มีวิทยากรที่ชำนาญด้านอาชีพนั้น ๆ มาสอนบ้าง หรือเป็นศึกษานิเทศก์
23. ครูวิชาชีพควรมีโอกาสได้ไปปฏิบัติงาน หรือไปศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ทันสมัย
24. กรมแรงงานควรจะช่วยเหลือเรื่องการจัดหางานให้บ้างตามสมควร
25. จัดหน่วยตรวจตรา และทำขึ้น เพื่อขจัดปัญหาการสอนของครู
26. ค่าขบประมาณไม่พอ เก็บค่าสอนจากนักศึกษาในภาคฤดู
(หัวละ 25 บาทต่อเดือน) เป็นค่าสอนครู
27. ไม่ควรเก็บเงินบำรุงการศึกษา รัฐควรจัดให้ฟรี และควรหาวัสดุฝึกงานให้ด้วย

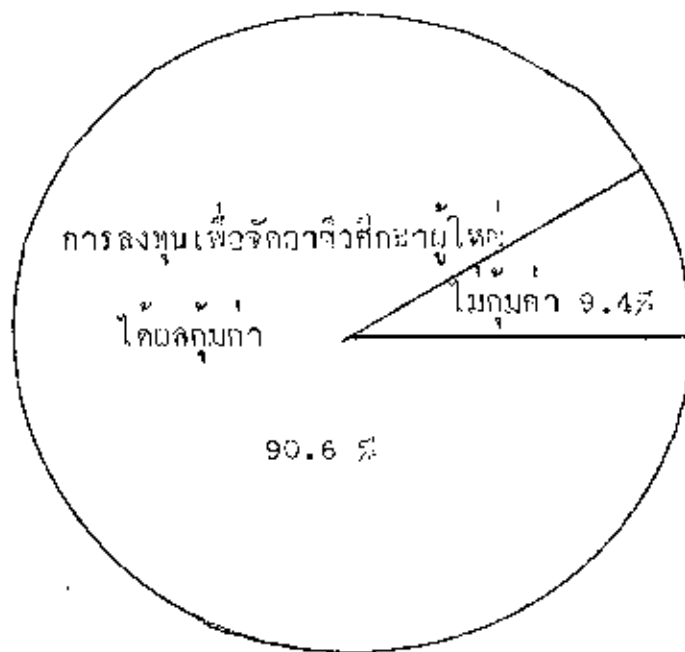
โครงการในอนาคต

โครงการในอนาคตของโรงเรียนอาชีวศึกษาผู้ใหญ่ และหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ที่สำคัญมีดังนี้

	ความถี่
1. เปิดรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น เปิดสอนหลักสูตรสูงขึ้น เป็นสอนวิชาชีพแขนงอื่นตามความต้องการของท้องถิ่น	51
2. เป็นร้านค้า หรือบริการซ่อมเครื่องยนต์ วิทยุ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกงานและมีรายได้บ้าง และเป็น การบริการแก่ประชาชน	9
3. จัดเป็นโรงเรียนเอกเทศ	6
4. จัดเตรียมการเคลื่อนย้ายหน่วยตามความต้องการของประชาชน	4
5. เปลี่ยนจากสาขาหน่วยเคลื่อนที่ที่เป็นโรงเรียนสารพัดช่าง หรือศูนย์	1
6. สร้างโครงโรงงานที่เคลื่อนย้ายได้	
7. ช่วยนักศึกษาที่สำเร็จแล้วให้มีงานทำ เปิดอบรมเป็นครั้งคราว	
8. จัดทัศนศึกษา และแข่งวันกีฬา	
9. นำเพื่อประโยชน์แก่ท้องถิ่นให้มากที่สุด	
10. จัดห้องสมุด	
11. ยึดถือหลักการสอนที่แปลกและใหม่ ระวังใญ่เรียน	
12. แยกแยะวิชาฝึกแก่ประชาชน โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น	
13. ต้องการให้หน่วยเป็นแบบถาวรกว่า (มีกระโจมของตนเอง)	
14. ส่งครูอาจารย์ไปอบรมศึกษาค้น	
15. ยึดถือกำลังคนในตำบลข้างมือ และมีมือระดั้ปานกลางที่ต้องการ ระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ	

แผนภูมิที่ ๑

ในทัศนของครูวิชาชีพศึกษาผู้ใหญ่
การลงทุนเพื่อจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่โดยกลุ่มท่าหรือไม่

การลงทุนเพื่อจัดอาชีวศึกษาผู้ใหญ่โดยกลุ่มท่าหรือไม่

ควรที่รัฐจะขยายงานด้านนี้เพียงใด

กลุ่มผู้สอนวิชาชีพ 90.6% ที่ตอบคำถาม ตอบว่า กลุ่มท่า ควรขยายงาน
9.4% ที่ตอบคำถาม ตอบว่า ไม่กลุ่มท่า

เหตุผลของผู้ที่เห็นว่าท่านกำลังต่อไปนี้

- เป็นการช่วยประชาชนให้มีความเข้าใจปัญหาที่แท้จริง และลดภาระรายจ่าย
- ถ้าตัวศึกษาภาคค่ำ ส่งเสริมให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- ช่วยเหลือประชาชนที่ยากจนที่มีทุนน้อย มีความรู้
- ช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนเพื่อพัฒนาตนเอง และประเทศชาติ
- นำความเจริญมาสู่ท้องถิ่น กระจายความเจริญจากเมืองไปสู่ชนบท
- ให้โอกาสแก่ผู้ที่ค่อนข้างเล็กให้มีโอกาสเรียน พอโตขึ้นเกิดรักการเรียน
- ทำให้ประชาชนเห็นความหวังดีของรัฐบาลที่มีต่อประชาชนที่ห่างไกลความเจริญ
- เหมาะสำหรับผู้มีเวลาว่างน้อย รายได้น้อย ต้องการเพิ่มพูนความรู้
- เพราะการศึกษาค่าตั้งคนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนา
- ค่ามองหลาย ๆ ด้าน ด้านวิชาอาชีพเอาไปใช้จริง 30% ด้านจิตวิทยาของ
รัฐได้ 60% ด้านความรู้ 40%
- ไปเป็นการรบกวนเวลาทำมาหากิจของประชาชนเหมือนกันนะพัฒนาอื่น ๆ
- ปอดฟังประชาธิปไตยให้แก่ใครอาชีพ
- เมื่อมีตัวศึกษาผู้ใหญ่เข้าไปในชนบทนั้น ประชาชนมีความกระตือรือร้นที่จะ
ชวนชวนมาเรียนวิชาชีพ เพื่อที่จะยกฐานะของตนให้ดีขึ้น โอกาสเรียนให้
ได้ยากในชนบท
- ๕ สามารถช่วยให้ประกอบอาชีพได้ในระยะเวลาอันสั้น จึงจะไม่ไร้ประกอบอาชีพ
ก็อาจนำความรู้ไปได้ในชีวิตประจำวันได้
- เพราะช่วยประชาชนหลายด้าน ด้านอาชีพ ด้านพัฒนาการ จิตใจ และ
ความดีเห็นความสำคัญของตนเอง และความสำคัญของความก้าวหน้า

เหตุผลที่ว่าไม่คุมค่า

- ใค้ดสน้กยเหลือเกินในปัจจุบั้น เพราะทุนที่ลงไปไม่สมคูลย์กับนักศึกษา
ควรวิจารณาอุปกรณ์ - วัสดุ และปรับปรุงครุ
- เพราะนักศึกษาร่ง ๆ หนึ่งมีน้กย
- เพราะเจ้าหน้าที่จังหวัดไม่ใค้ติดตามผล ไม่เคยเยี่ยมเยียน กงพำการสอน
ไปถามสำหัง
- ผลเสียส่วนหนึ่งคือนักศึกษาคะหังอาสัพเคิม (ทำนา) อพยพมาอยู่ในตัวเมือง
- เพราะเวลาเรียนน้กยมาก ถ้าจะใค้ความสำนาญเอง นักศึกษาก็จะเกิด
ความเบื้อนขาย
- ไม่ใค้เห็นนัก เพราะส่วนมากผู้ใค้เรียนมักจะเป็นผู้ที่มิอั้นจะกิน หวดถนจัน
ในคลาค (วิชาอาหรร)

เหตุผลที่ว่าไม่กรวยขาย (หน่วยฝึกฝนอาหริพเคล่สอนที่)

- กรวยปรับปรุงคุณภาพใค้ดีเสียกถน "เพราะที่เป็นอยู่ก็แะลู่แล้ว"
- ผลไม่ใค้เต็มที่เพราะขายเร็วเกินไป เกิดขาดแะลนไปทุก ๆ หน่วย
- หน่วยเคล่สอนที่ 35 - 40 หน่วยก็อาจจะอิมตัว
- ผู้มาเรียนส่วนมากคือเบื้องานอติเรกเท่านั้น ไม่ใค้จริงจังอะไร
- ลงทุนสิ้นเบื้อเคื่องที่สุด และใค้ผลไม่คุมค่า (ข้อยมาก)
- ส่วอติการและชีว๊ของกรวยหังไม่ใค้
- ต้องเพิ่มกำคังกนใค้เองใค้มากซันกกันหว่างงานใค้ห็น จึงถ่อยขายหน่วย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบของครูวิชาศิลปะ อาจารย์ศึกษานิเทศก์

1. ครูวิชาศิลปะทราย - พึ่งมีประมาณเท่ากัน ส่วนมากอายุต่ำกว่า 25 ปี
2. วุฒิที่มีมากที่สุดคือ ป.บ. รองลงมาคือ อาชีวชั้นสูง
3. อายุราชการน้อย 5๑.3% ของครูอาชีวศึกษานิเทศก์ มีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี
4. จากคำตอบของครูผู้สอน ปรากฏว่า
 - ว่างย่นัก มีอุปสรรคราคามากที่สุด ว่างเขียนแบบแปลนมีอุปสรรคราคาน้อยที่สุด
 - ว่างแจ่มโกหะ มีค่าโงะจ่ายตอเค็ถนสูงที่สุด ว่างไมกคสร่าง ก่าโงะจ่ายตอเค็ถน ถกที่สุด
 - คัดเขียนเสื่อมาสกริ มีนักศึกษามากที่สุด ว่างเขียนแปลบแปลนมีนักศึกษาน้อยที่สุด
5. นักหาทางการสอน ครูผู้สอนเห็นว่า ระดับความรู้ตลงนักเรียนแตกคางกันมากถั้น ว่างักขถว่าอุปกรณการสกรนมีไมเพ็ถงตอ ส่วนผู้บริหารเห็นว่าอุปกรณการสกรน เป็ถปัญหาสำคัญถว่าระดับความรู้นักเรียน
6. ถิจกรรมที่ประสบผลสำเร็จค้ที่สุดตรงกัผู้บริหาร ถักนักเรียนที่สำเร็จแล้ว ส่วนมากประคอบอวถังค้ดี
7. ปัญหาของโรงเรียนตรงกัผู้บริหารค้ือ อุปกรณไมพอ วัสดุฝึกไมพอ คาคอนแทนหอยเก็ถไป และเบ็ถโถถามาก
8. แนวแก้ปัญหาคตรงกัผู้บริหารค้ือ เ่งงบประมาณเพิ่มถั้นเพื่อซื้ออุปกรณและวัสดุฝึก เพื่อคอบแทน ขอใถ้มีการอภรมถัฒนาครุปีละ 1 ถ้าง
9. โครงการอนาคค้ก็ตรงกัผู้บริหาร เป็ถส่วนเบากถือ ทยายถัถเรียน ทยายหลักสูตรใถ้สูงถัถ และเว็ถแ่งงวิชาถัถใหม่ตามถกความต้องการของประธาสนในถองถัถ
10. ครู ๑๐.6% ของผู้ถกอบถ่าถาม มีถกความเห็นว่าง อาชีวศึกษานิเทศก์โดยถกถกถ่าถวรทยายถาน ครู 9.4% ที่ถกอบถ่าถาม ถลถว่าไมถกถ่าถวรปรึถัปรุงถกถาพถกถแล้วจั้งจะทยายพวถ